

[Rahbek.]

mer. Det er jeg nu ikke helt sikker paa — det sagde jeg allerede i mit første Indlæg —, for det er nogle af de allerbedste, og derfor skal det ikke betragtes som et Angreb paa dem, men jeg finder, det er en Fejl ved Systemet. Disse Arbejdere er dem, der er Fremdrift i, de søger at arbejde sig frem til en selvstændig Stilling. Derfor er Ulykken i og for sig ikke saa stor, men det bringer hele vor Sociallovgivning i Mis-kredit, naar andre ser Ting ske, som de betragter som Misbrug.

Jeg takker for Ministerens Tilsagn om at ville tage det op til Undersøgelse, og jeg anbefaler endnu en Gang det foreliggende Forslag til Vedtagelse.

Jørgen Jørgensen: Jeg vil gerne sige til den højtærede Socialminister, at det aldrig kunde falde mig ind at tro, at jeg har opfundet Forslaget; jeg vil ikke saa gerne udsætte mig for at komme i Konflikt med Patent- og Mønsterbeskyttelsesloven. Men jeg havde ikke haft Lejlighed til at se Socialministerens Forslag, og da Venstre og vi skrev vort uskyldige Ændringsforslag i Marts Maaned, er det altsaa aabenbart kommet til at falde sammen med det, som Socialministeren har haft liggende igennem flere Aar. Interessant er det saa at høre det ærede Medlem Hr. A. Johansen fortælle, at naar man er kommet frem med dette her, er det, fordi det indgaar som et Led i et stort Kompromis. Derfor er jeg stadig glad for, at jeg kan faa Lejlighed til at nikke genkendende til en gammel Kending — selv om det naturligvis slet ikke er mig, der har opfundet Forslaget.

Angaaende Paritetssystemet er jeg ganske enig med Socialministeren om, at det skulde vi have, men jeg troede og tror stadig, at det vilde være blevet nøjagtigt det samme, hvis man havde ladet Kommunerne vælge de to Mand, saaledes som Forudsætningen for vort Ændringsforslag i sin Tid var. Nu prøver man altsaa det nye, og jeg tror ikke, at Erfaringerne vil blive gode. Men lad os nu se, hvad det fører til.

Jeg skal ikke forlænge Diskussionen, men endnu kun henvende et Par Ord til det ærede Medlem Hr. A. Johansen. Det ærede Medlem sagde, at jeg var indstillet paa Kontrol, medens han var imod det. Jeg erkender, at jeg er indstillet paa Kontrol i enhver Situation, hvor der rettes et Angreb paa en offentlig Institution, for det er den eneste Maade, hvorpaa man virksomhedsfuldt kan slaa Angrebene tilbage. Det er min Opfattelse af Situationen. Det ærede

Medlem har en anden, og vi bliver ikke enige paa det Punkt, selv om vi diskuterer til Dagens Ende.

Elmquist: Det ærede Medlem Hr. A. Johansen mente, at det Eksempel, jeg fremdrog, var alt for let. Jeg tror ikke, at ærede Medlemmer, som vil se objektivt paa Forholdet, vil anerkende, at dette er Tilfældet, naar de bliver oplyst om, hvad der virkelig foregik. Forholdet var det, at fire Formere tog deres Afsked og begyndte deres egen Virksomhed. Derefter rejste de to af Formerne rundt hos deres gamle Principals Kunder og tog imod Bestillinger i Konkurrence med Principalen, medens de to andre Formere arbejdede hjemme paa Værkstedet. Samtidig hævede de alle fire vær-saagod Understøttelse. Jeg ved egentlig ikke, om man kan komme ud for meget stærkere Misbrug end det, her fandt Sted. At Arbejdsgiveren klagede over det, er naturligt, men det var ogsaa i Samfundets Interesse, at Klagen kom frem, og det burde Arbejdsgiveren dog ikke have haarde Ord for i Dag. Det viste sig nemlig, at Arbejdsdirektoratet erkendte, at de paagældende uberettiget havde oppebaaret Understøttelse, saa det var jo godt, der blev klaget til os i Arbejdsanvisningskontoret.

Jeg synes, det var et særdeles groft Tilfælde af Misbrug, der her fandt Sted, og jeg gentager, at naar man ikke straffer saadanne Misbrug haardere, end at man lader de paagældende betale Understøttelsen tilbage, er man ikke med til at bekæmpe Misbrugene. Derfor var det, jeg henstillede til den højtærede Minister, da Ministeren med en noget bitter Stemmeføring talte om „alle disse Klager over Misbrug“, at han søgte at bekæmpe Misbrugene ved at tage lidt haardere fat paa dem, hvor de virkelig foregaar.

A. Johansen: Jeg vil kun bede det ærede Medlem Hr. Elmquist om at gøre sig bekendt med den Sag.

Elmquist: Det behøver jeg saa sandelig ikke at gøre, for jeg har for det første som Medlem af Arbejdsanvisningskontoret faaet Klagen, jeg har derefter behandlet den i Arbejdsanvisningskontoret, jeg har derefter været med til at sende den ind til Arbejdsdirektoratet og har endelig, da Arbejdsdirektoratet efter vor Mening smølede med Sagen, været med til at rykke Arbejdsdirektoratet, saa jeg tror, jeg har tilstrækkeligt Kendskab til Sagen.